

sætning for bæredygtigheden og for, at år 2010-målene kan nås, er, at der kommer betydelig færre pesticider i dansk natur, og at økologien får en større placering.

At tro på, at naturforbedringer bare kommer af sig selv, er naivt. De kommer kun med politiske beslutninger og målsætninger. Det kunne jo være, at man også i løbet af kort tid kunne blive enige om naturgenopretning på 100.000 ha vandløbsnære engarealer og lysåbne naturområder, sikring af naturvenlig drift af alle offentlige arealer, naturkvalitetsplanlægning i forbindelse med revision af kommuneplaner og stop for gødskning og sprøjtning af alle naturområder, der er beskyttet efter naturbeskyttelsesloven. Listen er alenlang, og den har ligget der i mange år. Den har ligget der siden 2001 med Wilhjelmudvalget. Men vi burde være kommet så langt nu, at vi også kan få en rig natur i et rigt samfund. Desværre kan vi konstatere, at den her redegørelse eksempelvis inden for pesticiderne, inden for vandrammedirektivet og inden for 2010-målet ikke gør, at vi på nogen som helst måde har en chance for at leve op til de mål, som vi har forpligtet os til, og som er vigtige både for den natur, vi har i dag, og den, vi skal efterlade til vores efterkommere.

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Så fik vi igen en dundertale fra hr. Torben Hansen om, at det er for slapt og for dårligt og med meget få forslag til, hvordan det her så rettes op.

Der var dog et forslag, jeg bed mærke i, og det var, at man kunne tage 20 pct. af landbrugsstøtten og overføre til natur, den såkaldte modulation. Men har hr. Torben Hansen en forklaring på, hvorfor landbruget, som en af de vigtigste aktører i det åbne land, skal bidrage med et så kæmpemæssigt beløb, som jo automatisk vil betyde, at landbruget som sådan har en risiko for at kollapse, og de mange arbejdspladser, som findes derude med mennesker, som rent faktisk tager aktivt del i at skabe en god og bedre natur, på denne måde fuldstændig skal rømmes?

Kl. 10.40

(Kort bemærkning).

Torben Hansen (S):

Jamen det forholder sig jo sådan – og det vil hr. Wedell-Neergaard også kunne se, hvis han ser på det, vi tidligere har fremlagt i forbindelse med det her – at de 20 pct. netop skal bruges til at skabe anderledes erhvervsstrukturer ude i

landdistrikterne, men jo også til at fremme de gode, miljørigtige landbrug.

Det her er jo ikke et spørgsmål om, at penge bliver taget fra landbruget og proppet i alle de søer og åer, man overhovedet kan se. Det her er et spørgsmål om, at man har noget, man kan bruge på en omlægning til en mere naturvenlig landbrugsdrift.

Jeg tror, alle herinde er klar over – også når man læser redegørelsen – at et af de helt store miljøproblemer herhjemme findes i den måde, som vi bruger det åbne land på, og som landbruget bruger det åbne land på. Og det har altså været et hævdvundet princip i dansk miljøpolitik igennem mange år, at den, der har været med til at forurene, også er med til at betale regningen. Jeg synes, det er rimeligt, at dele af den faste, varige kontanthjælp, som landbruget får fra EU, også bruges til mere naturvenlig drift.

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Det lyder sandelig smukt. Efter min mening er forslaget om modulation det mest skadelige forslag, man overhovedet kan komme med, og derfor vil jeg kraftigt imødegå hr. Torben Hansens ideer om at gennemføre modulation. Jeg tror simpelt hen ikke på, at man kan definere et mere naturvenligt landbrug, som altså ikke får den nødvendige støtte, men som skal have en anden form for tilskud.

Er bølgede kornmarker og det åbne land, det dyrkede land, ikke også en del af den natur, vi gerne vil have? Vil vi ikke gerne bevare et billede af et aktivt, åbent landskab, hvor ressourcerne også bliver udnyttet til at producere sunde fødevarer?

(Kort bemærkning).

Torben Hansen (S):

Jo, selvfølgelig. Det er jo ikke et spørgsmål om, at de bølgede kornmarker og de grønne bøgeskove skal væk. Men det, vi kan konstatere i forbindelse med det, som er en del af regeringens egen plan, vandmiljøplanen for 2004, hvor man skulle have 30.000 ha bufferzoner omkring åer og vandløb netop for at undgå fosforudvaskning, er – og det er de tal, der er foråret – at ud af de 30.000 ha er der kun kommet få hundrede hektar; det tal, der rent faktisk blev opgivet i februar, var 100 ha. Det viser jo netop, at den der med, at hvis bare landbruget får alle pengene, så går man helt automatisk over til at gøre det på den mest naturvenlige måde, sim-